

Perpignan.

Alweer de laatste vlucht van de Z.L.U. van het seizoen 2019. We mogen wel zeggen dat het een seizoen is geweest van uitstel, uitstel en nog eens uitstel. Niet dat de organisatie daar wat aan kon doen, want het waren de weersomstandigheden die daar steeds debet aan waren. Toch is het de functionarissen gelukt om steeds weer een goed moment te vinden om te lossen, al duurde het zelfs een keer 3 dagen.

Ondanks dat zijn de duiven ook dit jaar best wel weer goed op huis aangekomen. Ook deze keer met Perpignan moest er weer een dag uitgesteld worden. Op vrijdag stond er in het Rhône-dal een harde mistral, en op de verdere vlieglijn was er veel regen. Zaterdag was het gelukkig een stuk beter. Het was mooi weer, en er stond over de hele vlieglijn een zwakke wind uit NW tot NO. Toch viel de 1e duif in Frankrijk al om 19:45 en er kwamen voor donker daar ongeveer 40 duiven thuis. In België was het al een ander verhaal. Daar kwam er maar 1 duif door en deze haalde de 1000 mpm al niet meer. In Nederland viel de eerste duif om 06.48 op een afstand van 960 km en dit zou later ook de eerste nationaal blijken te zijn.

Binnen ons samenspel was werd het wachten om even voor half tien beloont in Woerden. Henk Geritsen was bij zij hok op apel, en zag dat de buurman nog een hok duiven los had. Plotseling roste er een duif dwars door die koppel heen en twijfelde geen moment om op het hok te landen. Met deze tijd had de duif de afstand van 1064 km afgelegd met een snelheid van 953 mpm. Henk had meteen door dat het een vroege duif was, maar het was wel nog afwachten of de overvlucht hem nog van de overwinning af kon houden. Toen om 11.04 een duif van Swagerman op de afstand van 1135 km hem niet inhaalde was de 1e plek in het S.N.Z.H. een feit. Uiteindelijk was deze prestatie van de duif goed voor de 3e nationaal. De duif die dit presteerde is een rank doffertje dat op een jonkie van 7 dagen op weg was gestuurd. Het was voor deze duif zijn eerste Z.L.U. vlucht, na zich al meerdere keren op de middaglossing goed van voren te hebben laten zien. Maar ja, hoe kan het ook anders als je vader een duif is van plaats genoot Tim Hage. De moeder komt uit een opvang van K Kiekebelt, en dat is ook geen onbekende naam in de duiven sport.

Ringnummers weet Henk niet, want hij is niet zo van de stambomen. Hij vind het veel belangrijker om te genieten van zijn duiven, en dat maakt dan niet uit waar de duif vandaan komt. We hebben hier dus met een echte liefhebber te maken. Hij heeft een klein hokje van 7 bij 1.80 meter en daar zitten aan het begin van het seizoen ongeveer 20 koppels in. In het begin van het seizoen ging het heel goed, maar met Agen kwam daar de klad in. Toen bleven er plotseling 8 van de 10 jaarlingen weg. Er werd een bezoek gebracht aan de duivenarts en deze vond wat geel. Henk is helemaal niet van het kuren, maar nu moest het toch een keer gebeuren, met als resultaat de 1e. Zo zie je maar, als je niet om de haverklap kuurt dan helpt het ook goed als het een keer echt nodig is.

Henk namens alle deelnemers aan het S.N.Z.H. van harte gefeliciteerd. We gaan je op de feestavond uitgebreid huldigen en in de bloemetjes zetten. Dus tot dan.

John.